

Poštnina plačana v gotovini!

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravnništvo:
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN
NOTARSKEGA URADNIŠTVA**

== Izhaja vsak mesec. ==
Naročnina stane za celo
leto 24 dinarjev. — Po-
samezna številka 2 dinarja.

Štev. 1 in 2.

V Mariboru, mesca januarja 1923.

Leto X.

Poziv!

Danes prilagamo vsem onim naročnikom, ki še niso poravnali naročnine, položnice, in prosimo, da vsak, ki je z naročnino še na dolgu, to čim preje poravna, da ne bo potreba še posebnih opominov. Bilo bi to nepotrebno delo, združeno z ravnotako nepotrebni stroški.

Vse naročnike pa prosimo, naj nam ostanejo zvesti še nadalje, in podpirajo list po svojih močeh in pridobi-

vajo novih naročnikov. List hočemo ne samo ohraniti na sedanji višini, marveč ga izboljšati in izpopolniti.

Zato pa je potrebno sodelovanje in podpora vseh naših tovarišev, kajti edino oni imajo in bodo imeli od dobrega in razširjenega stanovskega lista dobiček in korist. Vsi na delo za »Odvetniško pisarno«.

Odbor.

Franjo Moškon.

Ob koncu leta.

Starček Silvester se bo kmalu poslovil od nas za eno leto in prestopili bomo v novo. Navada in dolžnost je, da se pri prestopu v novo leto ozremo v preteklo in položimo na tehtnico svoje delo, uspehe, pa tudi ne-uspehe. Položiti je treba račune o delovanju, da vidimo, v koliko smo napredovali oziroma nazadovali, ali je naša bilanca aktivna ali pasivna. Poglejmo si toraj naše društveno delovanje v preteklem letu, pretehtajmo ga, če imamo zabeležiti kak napredek ob lanskega leta!

Ako abstrahiramo naše lokalno delovanje v Mariboru in deloma v Ptuj, nimamo, kar se tiče našega stanovskega gibanja v ostali Sloveniji, zaznamovati nikakega napredka. Ljubljanski in kranjski tovariši sploh spijo spanje pravičnega in tudi celjski tovariši že dremlejo in bodo kmalu zaspali ne v Gospodu, marveč v brezdelju na polju stanovskega delovanja. Dobro se držita edino Maribor in Ptujška skupina, kjer so po veliki večini vsi tovariši včlanjeni v obeh imenovanih društvih.

Če človek gleda to brezbriznost, malomarnost in brezdelje ostalih tovarišev po Sloveniji, ga zgrabi sveta jeza. Toliko dela je na vseh koncih in krajih, toliko je v našem stanovskem življenju napak in nedostatkov, ki bi se dali potom trdnih in številnih organizacij izboljšati in odpraviti, pa je vse zaman; vsak stan gleda na se, skrbi za svoj obstoj in dobrobit, posveča vso skrb in paznost vprašanjem, ki so za njega vitalne in eminentne važnosti, samo pri nas je še žali Bog velika večina tovarišev, ki imajo sicer čas za vsa mogoča društva, tratijo energije in duševne moči pri vseh različnih potrebnih in nepotreb-

nih strankah, za svoje lastne interese pa nimajo ne zmisla, ne volje za delo. To je velik minus našega delovanja v preteklem letu! Ključ in opomini na delo se v našem glasilu ponavljajo neprestano, a kakor vidimo zaman, in zdi se nam, da se v tem oziru tudi v bodočem letu ne bodo izpreminile razmere nam v prid. Lenoba je stara in neozdravljiva rak-rana večine naših tovarišev in v tem tiči vzrok, da ne dosežemo tega, kar bi lahko in kar nam gre po vsej božji in človeški pravici.

Razmere v javnem življenju se tudi v tem letu še niso konsolidirale in kakor vse kaže, se tudi v bodočem ne bodo. Socialne razmere se niso prav nič izboljšale. Obratno! Draginja je vedno večja, valuta pada, cene življenskim potrebščinam progresivno rastejo, plače pa stoje na isti višini, ali pa so se povišale v tako neznatni meri, da se to jedva opazi in vsak povišek kar utone v valovih višjih cen. Zato je, kakor pri vseh stanovskih organizacijah, tudi pri nas, ena izmed glavnih točk društvenega delovanja mezdno gibanje. Na žalost tudi v tej točki nimamo zaznamovati onih uspehov, katere smo pričakovali od novega tarifa. Dokler ni vstopil nov odvetniški in notarski tarif v veljavo, so se gg. šefi sklicevali na njega, češ, preje Vam ne moremo povišati plač v oni meri, kakor zahtevate. Ko se je s 1. XI. 1922 tarif izdatno povišal, je to sklicevanje sicer prenehalo, a naše gmotno stališče se ni v razmerju s visokim tarifom izboljšalo. Na mestu naše minimalne zahteve po 100% povišku plač, smo dosegli komaj 20 do 30%. Treba bo mnogo truda, naporenega dela in vstrajnosti, da bomo v tem za nas najvažnejšem vprašanju prišli malo dalje in imeli zaznamovati večje in pomembnejše uspehe. Da ta malenkosten povišek ni v nobenem proporcju z novim do 400% povišanim tarifom, leži na dlani, in ne kaže o tem

še izgubljeni beseb. To krivico odpraviti in si priboriti do stojna, človeka in razmer vredno eksistenčno možnost; bodi v bodočem letu naša glavna zadača, od katere ne smemo odnehati, ne za las. Ne zahtevamo ničesar nemogočega in pretiranega, hočemo le za svoje pošteno delo tudi pošteno plačilo. Kakor že na drugem mestu navajamo, tarifi niso samo za gg. šefe tu, marveč tudi za njihovo uradništvo. Naša deviza za prihodnje leto je in ostane: v boj v popolno dosego naših mezdnih zahtev! A pot do zmage vodi preko boja. Vsak boj je težak, in zahteva moč na svojem mestu. Zato pa apeliram ponovno na vse tovariše: zavedajte se svojih dolžnosti napram društvu, ki edino podpira Vaše težnje, ki je edino vaše zatočišče! Organizirajte se, zastavite vse svoje sile, vso energijo, v službo stanovskih interesov! Podpirajte naše glasilo, ki je in ostane edin glasnik naših zahtev, želj in pritožb! Združimo se v tesno in nepremakljivo falango, zastavimo vse svoje moči do končne zmage, ki bo in mora priti.

V tem znamenju vsem srečno in veselo novo leto!

Volitve v Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani.

Volitev delegatov je razpisana na dan 5. februarja 1923. Imeniki volilcev so razpoloženi od dne 19. decembra 1922 do 2. januarja 1923. Reklamacijski rok je določen do všteti 2. januarja 1923. Kandidatne liste, ki so pri volilni komisiji na razpolago, je treba vložiti do 2. januarja 1923 dopoldne do 10 ure. Razglas je objavljen v »Uradnem listu« za Slovenijo in v »Dalmatinskem Glasniku«. Štatut, pokojninski zakon in umesten komentar je vsebljen v priročni knjižici »Pokojninsko zavarovanje nameščencev« založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Stane 15 din. ter priporočamo vsem privatnim nameščencem, da si to knjižico takoj in še pred volitvami nabavijo, da se podučijo o vsem potrebnem, zlasti o dolžnostih in pravicah vsacega posameznika.

Imenik volilcev je razgrnjen v 5 izvodih pri Pokojninskem zavodu od 8. do 20. ure, v po 3 izvodih v Trgovski zbornici v Ljubljani, in delavski zbornici v 2 izvodih na magistratu v Mariboru in po 1 izvod na magistratu v Celju, Ptuju in občinskem uradu v Trbovljah, v Trgovački komori in v Radnički komori v Splitu.

Volilo se bode na ta način, da bo vsak zavarovanec prejel po pošti v času od 16. januarja 1923 naprej glasovnico, potom katere bo volil svoje zastopnike v Pokojninski zavod.

Podpisano društvo s svojo skupino v Ptuju, kakor tudi tovariško društvo v Celju sta že izvolila delegate in namestnike kot kandidate za predstoječe volitve. Ti kandidati so sorazmerno po številu volilcev našega sloja vsebljeni na listi pod imenom: »Strokovna in nadstrankarska lista«. Na to listo je postavilo 12 strokovnih društev privatnih nameščencev svoje kandidate.

Teh dvanajst društev obseza nad polovico vseh privatnih nameščencev v Sloveniji in Dalmaciji in so

toraj ta društva edino upravičena upravljati in varovati zavod Pokojninskega zavoda.

Naročila za volitve dajejo posamezna predsedništva v Zvezi združenih društev, zlasti pa Klub privatnih nameščencev Delavske zbornice ter Zveza Društev zasebnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani, Gradišče št. 10/1, kamor se je obračati za navodila, v kolikor bi posamezna strokovna društva ne imela na razpolago zadostnih informacij.

Svojim članom in vsem onim neorganiziranim nameščencem, ki simpatizirajo z nami in »Zvezo Društev privatnih nameščencev v Ljubljani«, ki je dosedaj edina reprezentantinja večine organizacij zasebnega nameščenstva Slovenije, pa pojasnujemo da je dala neka skupina pod imenom »Združeni zasebni nameščenci« v časopisje objavo, da namerava kot nekak reprezentant celokupnega privatnega nameščenstva Slovenije in Dalmacije nastopiti pri teh volitvah kot samostojna enota. Pri tem se sklicuje, da ima v to pooblastilo zaupnikov vseh panog privatnega nameščenstva Temu nasproti konstatiramo, da z večino strokovnih društev ta skupina sploh ni vodila nikakih razgovorov ali pogajanj. V »Glasilu« z dne 20. decembra 1922 čitamo ta oklic v celoti ter je pod oklicom podpisanih 24 oseb, koje podpise smatramo kot povsem privatnega značaja, ker niso označeni posamezniki kot reprezentanti določenih organizacij.

Značilno je, da je veljalo »Glasilo« do sedaj kot strokovni list »Društva zasebnih nameščencev v Sloveniji« z bivšimi skupinami.

Izdaja »Glasila« z dne 20. XII. 1922 pa je naenkrat strokovni list z označbo »Zasebnih nameščencev v Ljubljani«.

Naveden oklic toraj ni sestavljen v imenu obstoječega »Društva zasebnih nameščencev za Slovenijo« — ki ima svoja društvena pravila, in bi bil tak volilni oklic umljiv — temveč oklic je razglašen na način kot bi izšel v nedruštvenem glasilu ter podpisan od 24 privatnih oseb, ki niti ne označijo, za katere organizacije in v kakem svojstvu proklamirajo naveden oklic.

Oklic trdi, da so ti zaupniki nameščencev denarnih zavodov, zavarovalnic, trgovine, špedicije, rudarstva, železne in ostale industrije, ter notarskih in odvetniških pisarn v Ljubljani sporazumno z zaupniki nameščencev iz ostalih krajev Slovenije in Dalmacije sklenili, da nastopijo pri teh volitvah enotno pod skupnim imenom »Združeni zasebni nameščenci«.

To pa ni resnično in tvorijo te trditve nelepo mistifikacijo javnosti, zlasti pa prizadetega zasebnega nameščenstva.

Informirali smo se pri Zvezi ter lahko pojasnimo, da v Glasilu pod oklicem podpisane osebe nimajo pooblastila in dovoljenja, da bi razglašale kake oklice v imenu onih 12 najmočnejših društev, ki so pristopile k Zvezi Društev zasebnih nameščencev po Sloveniji.

Oklic bi imel toraj v glavnem služiti le v svrhu, da pridobi navedena skupina 24 oseb, kot privatniki gla-

sove za svojo listo tudi od takih zavarovancev, ki niso organizirani ali pa onih, ki bi tako listo volili v **zmoti**, meneč, da so se res vse organizacije zlasti tudi Zveza sporazumile za enoten nastop pri volitvah pod imenom »Združeni zasebni nameščenci«. V kake svrhe naj služi taka cepitev glasov privatnih nameščencev, je lahko uganiti.

Večina pod oklicem podpisanih gospodov je strokovnim organizacijam nepoznana. Vsaj v večjih stanovskih organizacijah posamezni gospodje dosedaj niso bili delavni niti o strokovnem gibanju ne morejo biti dovolj potučeni, ker v teh strokah niso sodelovali na vodil. mestih. Med navedenimi gospodji spoznamo sicer nekatere gg. urednike živih in pokojnih listov, in tudi take, ki so se politično zelo eksponirali; večina gospodov pa nam je nepoznana, ker jih do sedaj nismo srečevali na zborovanjih in sejah naših strokovnih organizacij.

V oklicu je rečeno, da so navedeni gospodje tudi z zaupniki uradništva odvetniških in notarskih pisarn sklenili naveden razglas.

Glede našega stanu lahko z dokazi **ovržemo**, da se z nami **nikdo od navedenih gospodov ni pogajal** in da niso od nikogar iz naših vrst pooblašteni, da priobčujejo po listih v našem imenu kake oklice, od katerih mi ničesar ne vemo in katere ne odobrujemo.

Naše organizacije so si že same iz lastnih vrst zbrale kandidate za bodoče volitve ter si ne pustimo brez naše vednosti in našega sodelovanja kratkomalo oktroirati kandidate za naš sloj.

Podpisana organizacija s svojo skupino v Ptujju je najmočnejša, kar se tiče odvetniškega in notarskega uradništva po Sloveniji. Sporazumno s nami deluje najstarejše društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Celju. Ako kdo hoče v našem imenu govoriti, se ima na ti dve strokovni organizaciji obrniti. Po bivšem Kranjskem ne obstoja nikaka organizacija za naš stan. Samostojno društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Ljubljani je deželna vlada vsled nedelavnosti razpustila. Tozadevna skupina Društva zasebnih nameščencev v Ljubljani pa ne pride v poštev, ker je imela leta 1921 komaj še 23 članov. Na zadnjem občnem zboru dne 24. februarja 1921 je bil še sicer izvoljen predsednikom g. Jos. Bole — in v odbor 5 gospodičen, a kakor hitro je gospod Jos. Bole prestopil v drugo stroko, ostale so v odboru le še gospodične in od takrat ni od te skupine ne duha ne sluha več.

Ta dejstva smo navedli v orijentacijo **naših članov in odvetniškemu in notarskemu uradništvu sploh**. Iz tega pa razvidijo tudi drugovrstni privatni nameščenci, koliko resnosti je pripisati navedenemu oklicu.

Naša organizacija je na našem občnem zboru dne **10. XII. 1922 soglasno sklenila pristop k Zvezi** in je samo ob sebi umevno, da bode vsled vladajoče društvene discipline volilo odvetniško in notarsko uradništvo ono kandidatno listo za volitev v Pokojinski zavod, ki je sporazumno z nami sestavljena od Kluba privatnih nameščencev Delavske zbornice in Zveze Dru-

štva zasebnih nameščencev v Ljubljani in ki se bode imenovala:

Strokovna in nadstrankarska lista.

V Mariboru, na Božič leta 1922.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov — za obseg SHS — s sedežem v Mariboru.

III. redni občni zbor

Društva odvetniških in notarskih uradnikov za obseg kraljevine SHS s sedežem v Mariboru.

Dne 10. decembra 1922 vršil se je naš občni zbor v Mariboru v dvorani raštavracije »pri Stari pivovarni« v Jurčičevi ulici.

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednika.
2. Poročilo društvenega vodstva (predsednika, tajnika, blagajnika).
3. Poročilo nadzorstva.
4. Poročilo Ptujске krajevne skupine.
5. Poročilo tiskovnega odseka društvenega glasila »Odvetniška pisarna«.
6. Zveza društev privatnih nameščencev Sloveniji v Ljubljani.
7. Določitev članarine in naročnine.
8. Mezno gibanje in novi tarifi.
9. Volitve novega odbora ter tiskovnih odsekov.
10. Slučajnosti.

Z razdvojenimi čutili ter z napeto pozornostjo se je to zborovanje pričakovalo. Vodstvo je že poprej dobilo razna obvestila, da je za ta občni zbor splošno zanimanje, da se istega udeležijo tudi izvenmariborski člani ter posetijo zborovanje odvetniki in predsednik Zveze društev privatnih nameščencev Slovenije iz Ljubljane.

Radi tega smo opazili na občnem zboru točnost in resnost. Že pred 9. uro je došlo nad 30 tovarišic in tovarišev, ki so se grupirali po dvorani v živahnih razgovorih.

Koj po 9. uri vstopi med zborovalce društveni predsednik in ker je bilo zbrano zadostno število članov, otvori III. redni občni zbor.

Ad I. NAGOVOR PREDSEDNIKA:

Prisrčno pozdravljam vse navzoče zborovalce ter se Vam toplo zahvaljujem za Vašo točnost in disciplino. Prosim Vas, da pazno in potrpežljivo sledite precej obširnemu dnevnemu redu ter se k posameznim točkam oglašate k besedi.

S posebnim veseljem pozdravljam odposlanstvo naše **krajevne skupine v Ptujju**, ki je odposlala na naše zborovanje predsednico gospo Nežico Illner roj. Goriškovo, ter odbornice Elo Borovič in Marijo Kukavica. Nadalje pozdravljam v naši sredi gospo Mimico Obreza roj. Terček, notarsko uradnico iz Prevalj ter tov. Dragotina Kolar, notarskega uradnika iz Sevnice ob Savi.

Niste se ustrašili ne potnih strokov, ne mraza, niti čez noč zapadlega snega, da ste došli med nas, kamor

so Vas pozvali Vaši tovariši in kamor Vas je prignala zavest stanovske dolžnosti.

Obžalujem, da ne morem pozdraviti na današnjem zborovanju gg. odvetnikov in notarjev. Ako jim ustmen razgovor z nami morda ni ljub, bodemo se pač morali spustiti na pismeno polje in na razpravljanje po našem stanovskem listu ter ev. po drugih časopisih.

Tudi gg. kandidatov ne opažam med nami. Do sedaj so kandidati vedno podpirali naše društvo ter se zborovanj pridno udeleževali. Zlasti pred jednim letom je bilo opažati tesno kolegijalnost med juristi in nejuristi, ko se je nekateri koncipijente še nižje plačevalo, kakor pis. ravnatelje. Naših uspehov so pa bili deležni v prvi vrsti koncipijenti.

V zadnjem času so nekateri gg. šefi ubrali novo taktiko, da so začeli plačevati koncipijente — če tudi začetnike (od 10.000—14.000 K), — torej mnogo višje, kakor pisarniške ravnatelje (od 6000—8000 K), čeravno slednji vsled mnogoletnih izkušenj pisarniška dela navadno hitreje in številneje izvršujejo ter s tem posameznim pisarnam gotovo več zaslužijo, kot začetni koncipijenti in naj bodo isti še tako dobri juristi.

Mi gotovo ne zavidamo gg. kandidatom teh plač, saj ne dosežajo niti njih predvojnih prejemkov. Mi bi le želeli, da boljše plačani in uplivnejši koncipijenti pomagajo tudi svojim pisarniškim tovarišem izvojevati pravične prejeme in primemo pisarniško upoštevanje.

Ako se v pisarnah povdarja kolegijalnost ter so koncipijenti od uradništva deležni vsestranske pripomoči in obzirov, pričakujemo isto od gg. koncipijentov pri našem organizacijskem pokretu.

Sporočam zborovalcem nadalje iskrene pozdrave in želje po uspehu od **Zveze društev privatnih nameščencev Slovenije v Ljubljani**, ki nam pošilja s pismom z dne 7. XII. 1922 razne nasvete in smernice, o kojih bode govora pod točko 6. Zvezin predsednik se je moral odpejati v Zagreb na sejo središnjega urada, tajnik pa je klican za danes na važno zborovanje v Trbovlje, vsled česar osebno zastopstvo Zveze na našem zborovanju odpade.

Tudi **Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju** nam je poslalo ekspres pismo z dne 9. XII. 1922, v kojem nam pošilja njih resolucije glede mezdnege gibanja z dne 7. XII. 1922 ter zborovalce tovariško pozdravlja, želeč v solidarnosti obilo uspeha.

Obema korporacijama izrekam na tem mestu v imenu zborovalcev našo zahvalo za pozdrave, pozornost in simpatije.

V preteklem društvenem letu zamoremo bilježiti vesel pojav, da se je naša organizacija od lanskega občnega zbora **po številu in po kvalifikaciji okrepla**. Tudi privatni nameščenci drugih strok so započeli v tem letu z temeljito reorganizacijo. Kažejo nam to »Zveze« raznih društev.

Poedinci si v društvih, društva pa v Zvezah iščejo zaslombe in trdne opore, na koje naslonijo njih stremjenja po gmotni in duševni povzdigi.

Na našem, kakor tudi Celjskem lanskem občnem zboru smo med drugim sklenili ustanovitev **zbornic odvetniškega in notarskega uradništva**.

Njih živo potrebo smo uvideli in je odbor tudi takoj pričel s začetnimi pripravami. V glavnem je zadel na težkocne pri lastnih tovariših, ki razen mariborskega in celjskega okrožja sploh niso organizirani ter je njih evdencia zelo težavna.

Vsled tega, da številno uradništvo ni vpisano v nikako stanovsko društvo, je tudi pregled o njih sposobnosti, stabilnosti i. t. d. nemogoč. Radi tega je prišlo vodstvo do zaključka, da je treba uradništvo po vseh od-

vetniških in notarskih pisarnah Slovenije najprvo popisati, včlaniti v pristojna društva, posameznike uvrstiti po sposobnosti v pristojno kategorijo in še le potem bi zamogle lastne zbornice uspešno vršiti njih prepotrebno nalogo v prid šefom in uradništvu ter v povzdigo ugleda posameznih pisarn.

Z uredbo št. 257 (Ur. 1 št. 99 ex 1921) ustanovila se je Delavska zbornica v Ljubljani, ki sestoji iz 50 članov, od kojih odpade 40 na delavske zastopnike in 10 na zastopnike zasebnih nameščencev.

Med temi 10 zastopniki privatnega nameščenstva imenovan sem bil na Vaš predlog od ministerstva tudi jaz kot zastopnik odvetniškega in notarskega uradništva. O prvi seji Delavske zbornice dne 8. januarja 1922 poročal sem v »Odvetniški pisarni« iz mesca marca 1922 ter se nanašam na tamošnja izvajanja. Pri dotični seji stavil je naš Klub po tovarišu Lovšinu med drugim:

Zahtevo po posebni zbornici privatnih nameščencev ali vsaj ustanovitev posvetovalnega zbora uradništva pri ministerstvu za socijalno politiko.

Z ozirom na vse to, je naš odbor predela za ustanovitev zbornice odvetniškega in notarskega uradništva v Sloveniji ukinil, pričakujoč ugodnega razvoja »Delavske zbornice«. Toda že koj ob otvoritveni seji, še bolj pa pri drugi seji Delavske zbornice dne 17. IX. 1922, so zavzeli zastopniki delavstva proti zasebnemu uradništvu protivno, da ne rečem naravnost sovražno stališče. Zastopniki privatnih nameščencev štejejo 10 članov, strnili so se v lasten »Klub« ter zavzeli na dstrankarsko stališče. Delavski zastopniki pa štejejo 40 članov, ki se prištevajo po večini socijalistični stranki. Vsled štirikratne večine nas prav z lahkoto brez posebne bistrumnosti ob vsaki priliki preglasujejo. Naš Klub stavi kak še tako utemeljen in pravičen predlog, pa vstane 40 delavskih zastopnikov in naša desetorica je brez kake umetnosti majorizirana.

Ta način postopanja večine proti manjšini je prisilil naš klub, da smo pri seji dne 17. IX. 1922 **Delavsko zbornico zapustili** in od takrat ni bilo več nobene seje.

Ako se predlogu našega Kluba po posebni zbornici privatnih nameščencev ugoti, potem bodo organizacije odvetniškega in notarskega uradništva skušale v dotični zbornici izposlovati **poseben oddelek za naš stan**, ki bi poleg splošnih zadev, tikajočih se privatnih nameščencev, pospeševal zlasti organizacijo naše stroke, vodil kataster čez vpisano in nevpisano uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah, izdajal dotične legitimacije ter sploh vršil posle, ki so predvidjeni za **lastne zbornice odvetniškega in notarskega uradništva**.

Ako v doglednem času ne pride do uresničenja te zahteve v Delavski zbornici, potem bodo organizacije nadaljevale predela za **lastno zbornico**.

V dosego jednega ali drugega pa je potrebno, da se organizira vse uradništvo naše stroke po celi Sloveniji (okrog 700—1000), da se vsak vpiše v pristojno društvo, da ne bode v naših pisarnah niti jednega uradnika, ki ne bi bil organiziran in da se v naša društva pritegne tudi najmlajšo strojepisko iz najbolj oddaljenega gorskega trga. Ako bodemo organizirani, bodemo tudi disciplinirani. S tem pa je že zasigurana kvalifikacija in stalnost, ki bode okrepla stanje vsakega posameznika, ter bode povzdignila tudi ugled in dohodke dotičnih pisarn.

Iz tega vidika je pravično naše stališče, da se ne sme izkoriščati tuji trud in znoj, ampak da je treba **koristiti z delom drug drugemu**.

Ad II. TAJNIKOVO POROČILO.

Na to poroča tajnik tov. Josip Čilenšek:

Zopet je poteklo več kakor eno leto našega društvenega življenja in z današnjim dnem, ko dajemo račun o poslovanju o minulém letu, stopamo v četrto leto našega društva. — II. redni občni zbor se je vršil dne 1. oktobra 1921 v ravno teh prostorih. Začrtali smo si takrat smer-nice našega društvenega delovanja v bodočem t. j. sedaj že minulém tretjem društvenem letu in sklenili se-veda v prvi vrsti zahtevati povišanje naših plač in sicer za kvalificiranje koncipijente in pisarniške ravnatelje na 4800 K, za perfektne strojepiske pa 2400 K mesečno; ostalemu uradništvu pa naj bi se dotakratne plače so-razmerno zvišale po sposobnosti in uporabljivosti.

V odbor so bili izvoljeni: Dragotin Gilčvert za pred-sednika, Štefan Dergas za podpredsednika, Josip Cilenšek za tajnika, Franjo Moškon za blagajnika, Dora Pucelj, Mici Rautar, Boleslav Polajnkó, Karol Hoschitz in Lija Mlaker za odbornike, Anica Zaveršnik, Zinka Florjančič in Rafael Justin za namestnike, v nadzorstvu pa Martin Planinšek in Mici Lorber.

Na tem občnem zboru smo tudi sklenili izdajati lastno društveno glasilo »Odvetniška pisarna«, ki je za-čela kot mesečnik izhajati mesca novembra 1921.

Novi odbor je nadaljeval že prejšnji leti započeto delo in je tolmačil v našem glasilu šefom zahteve in želje društvenih članov in ker to ni povsod zaleglo, je tudi potom okrožnic zahteval zvišanje plač v smislu storjenih sklepov, kar je imelo sčasoma toliko uspeha, da so bile tekom leta stopnjevale zvišane plače konci-pijentom in pisarnovodjem na 6000—8000 K, strojepis-kam na 3000—4000 K in celo na 5000 K, ostalemu urad-ništvu pa sorazmerno.

Odbor je imel več sej, v katerih je reševal važnejše društvene zadeve in sklepal o zvišanju plač. Manj važne zadeve pa je reševal tov. predsednik sam po dogovoru z ostalimi odborniki. O vsem delovanju pa se je vedno poročalo v »Odvetniški pisarni«, tako, da so bili člani o vsem obveščeni, radi česar se v posameznosti tukaj ne bom spuščal. Omenim le, da se je dne 20. avgusta t. l. vršilo v Ptuj zborovanje tamkajšnje skupine našega društva, katerega sta se udeležila predsednik Gilčvert in tajnik Cilenšek. O poteku zborovanja ja bilo obširno poročano v septembski številki »Odvetniška pisarna«.

Ob začetku minulega društvenega leta je šteló društvo 73 rednih članov in sicer v Mariboru 57, v Ptujú 13, drugod pa 3. Tekom leta je pristopilo društvu 50 članov in sicer trije ustanovni, 36 podpornih in 12 rednih. Izstopilo pa je pet rednih članov. Društvo šteje danes 3 ustanovnike, 36 podpornih, 80 rednov članov, skupaj torej 119 članov, kar je vsekakor lep napredek proti mi-nulemu letu. Na Maribor odpade 98, na Ptuj 11 in na druge kraje 10 članov. Prijavljeni so nadalje še štiri člani, ki pa dosedaj še niso plačali članarine.

Društvo je vršilo tudi posredovanje služb in je imelo veliko povprašanje po izvežbanih in zanesljivih uradni-kih in uradnicah. Žal, da takih nismo imeli dovolj na raz-polago, neizvežbanih in nezanesljivih pa nismo hoteli priporočati, ker bi to nasprotovalo našemu namenu. Vi-deli pa smo, da se še nahaja mnogo takih ljudi, ki mislijo, da so odvetniške in notarske pisarne še vedno, kakor nekldaj nekak »refugium peccatorum« in tista resilna bilka, katere so oprime se potaplajoči. V tem oziru pa so tudi gg. šefi postali vendar že previdnejši in izbirc-nejši, kar je vsekakor njim in nam v prid. Za to pa tudi mi ne smemo nekvalificiranega uradništva priporočati, da si ohranimo dosedanje zaupanje. — S tem končam.

Ad II. PREDSEDNIKOVO POROČILO.

Predsednik Gilčvert izvaja:

Z ozirom na tajnikovo poročilo ter objave v našem glasilu imam dodati le še par točk:

Seje: Odbor je reševal tekoče posle v 7 sejah, ki so bile deloma javne, deloma tajne.

Zborovanja: Pomembnejše zborovanje je društvo priredile v tem letu le edno, namreč v tej dvorani dne 24. II. 1922, ko se je šlo za povišanje plač in tarifov ter se je razmotrivalo važno vprašanje »*numerus clausus*« za advokaturó. Tozadevne razprave so se nadaljevale v našem glasilu ter potreba take uvedbe naglaševala tudi na občnem zboru v Ptujú. Tudi prizadeti krogi so se začeli baviti s tem vprašanjem in pristojne oblasti baje že razmišljajo, kake uredbe bodo tozadevno potrebne.

Plenarno zborovanje dne 24. II. 1922 in naš solidaren nastop je imel tudi ta uspeh, da se je z 1. IV. 1922 do-seglo zvišanje plač za moške konceptne moči na 6000 K in že perfektne strojepiske na 3000 K, koje plače so ve-ljale do 1. X. 1922.

Dne 2. X. 1921 se je vršil lepo uspeli občni zbor v Celju. Naše društvo je bilo na dotičnem zborovanju za-stopano po meni in blagajniku tov. Moškon. Zanimivo poročilo o tem zborovanju je bilo priobčeno v novem-berski števk. 1921 Odvetniške pisarne, katero si naj po-klíče vsak v spomin.

O občnem zboru v Ptujú se nanašam na obsežno po-ročilo v »Odvetniški pisarni« septembska številka 1922.

Pri zborovanju Zveze društev privatnih nameščenc-ecv za Slovenijo v Ljubljani zastopal naše društvo dne 17. IX. 1922 na podlagi sejnega sklepa 14. IX. 1922 (Glej poročila v »Odvetniški pisarni« mesca julija in no-vembra 1922) ter se nanašam na tozadevne objave.

V delavski zbornici sem se od seje dne 17. IX. 1922 solidarno z našim Klubom privatnih nameščencev od-stranil, ker smo bili od večine zastopnikov delavstva majorizirani ter so nas nekateri hoteli povrh še terori-zirati, česar si seveda nismo mogli pustiti dopasti. O na-daljni taktiki bode naš Klub sklepal po predidóih razgo-vorih s stanovskimi organizacijami, ki pridejo tu v poštev.

Posredovanje služb se je živahno vršilo, kakor je že tov. tajnik naglašal.

Službe so potom društvene intervencije dobili ali premenili 4 pisarniški ravnatelji, 2 odvetniška uradnika in 5 strojepisk.

Iz službe je izstopil eden jako nadarjen pisarniški vodja, ki je prestopil k industriji, kjer ima več kakor 2 krat višjo plačo, nego jo je dobival poprej, 1 notarski uradnik s poprejšnjo plačo 1800 K je prestopil k trgovini z začetno plačo K 5500, več najboljših strojepisk je pre-stopilo k drugim strokam ali pa so sploh zapustile naš stan.

Poročile so se strojepiske Mimica Terček, sedaj Obreza, Prevalje, Marija Ploj-Kumše, Maribor, Nežica Goriškova-Ilmer, Ptuj, ter Zinka Ferjančič iz Maribora, Edna je izstopila, 3 pa so ostale še nadalje v službi. Že-lim vsem obilo sreče in zakonsko zadovoljstvo v novem stanu.

Umril je mesca julija 1922 v Brežicah odvetniški kon-cipijent in dolgoleten član Celjskega tov. društva ter naročnik našega glasila, g. Josip Šetinc. V Trstu pa je izdihnil svojo blago dušo nekdanji pisarniški ravnatelj J a k a Š t o k a, ki je bil odličen naroden delavec ter tudi na našem strokovnem polju jako agilen organizator. Oba nam ostaneta v trajnem spominu.

Iz odbora sta izstopila odbornika tov. Boleslav Po-lajnkó, ki je prestopil k drugi stroki ter Zinka Ferjančič, ki se je omožila. Oba sta bila odlični, dobro kvalificirani

pisarniški moči ter jima izrekam zahvalo na društvenem delovanju.

Mezdno gibanje: Kot druga leta, polagal je odbor tudi v prošlem letu veliko pozornost na rastočo draginjo ter je temu primerno deloval za zvišanje prejemkov. Plače so se gibale tako-le:

1. Dne 1. X. 1921	3600 K	1800 K
2. od 1. X. 1921 - 1. IV. 1922	4800 K	2400 K
3. od 1. IV. 1922 - 1. X. 1922	6000 K	3000 K
4. od 1. X. 1922 - 1. IX. 1922 do	8000 K	do 5000 K

Ostalo uradništvo sorazmerno tem številkam.

NB. S 1. XI. 1922 sta zvišala 2 odvetnika vsemu osebju dosedanje plače za 50%, drugi šefi so določili dosedanjam plačam 400—2000 K. Nekateri pa niso prav nič dali.

Koncipijenti so prilično tako plačani, kot pisarniški ravnatelji, vendar večina koncipijentov je dosegla že plače 10.000—14.000 K.

Pokojninsko zavarovanje: O tej za vse privatne nameščence važni instituciji je pisala »Odvetniška pisarna« iz novembra 1921, dalje »Organizator« in tudi drugi listi. Društveno vodstvo je tudi tej točki posvečalo pozornost ter na seji dne 26. VIII. 1922 izvolilo kandidate, katere priporoča naša organizacija kot delegate v Pokojninski zavod. Tozadevne volitve se bodo v najkrajšem času izvršile. Imenik volilcev bode razgrnjen tudi na magistratu v Mariboru in Ptujju ter je dolžnost vsakega upravičenca, da se na magistratu sam prepriča, ali je v imenik vpisan ali ne. Reklamacije bode društvo na željo prizadetih vlagalo.

Glede bodočih volitev v ta zavod bomo se držali načela nadstrankarstva ter volili le take kandidate, ki so priporočeni od strokovnih organizacij in ki mam po dosedanji agilnosti za naš stan in strokovni izobrazbi dajejo jamstvo, da bodo interese našega sloja v Pokojniskemu zavodu stvarno in energično zastopali.

Ad II. BLAGAJNIŠKO POROČILO.

Blagajnik tov. Moškon poroča: Dragi tovariši in tovarišice! Društveno delovanje ste posneli ravnokar iz poročil predgovornikov. Gotovo Vas bode zanimalo slišati tudi gmotno stanje našega društva, posebno letos, ko je društvo izdajalo lastno glasilo. Preidem na podrobne številke:

A. Promet društva.

I. Dohodki

1. stanje blagajne dne 1. okt. 1921	K	172·24
2. mesečina	"	13.456·—
3. Podpornina	"	8.504·—
4. Naročnina lista	"	20.160·—
5. Prispevek za tiskovni fond Mariborskega društva odvetniških in notarskih uradnikov	"	3004·—
6. Dvig v poštni hranilnici	"	5334·16
7. Ptujjska skupina poslala svoje imetje	"	1120·—
8. Ustanovna	"	1200·—
		skupaj: K 53050·40

II. Izdatki.

1. V Posojilnico v Mariboru naložil	K	24620·—
2. V poštno hranilnico naložil	"	7703·—
3. Tiskovni stroški 12 številke	"	15400·—
4. Prispevek za tisk. fond od mariborskega društva	"	2000·—
5. Poština, papir, gumi, sukanec, davek, kuverti 76,25,197, 448,20 in 357,60.	"	1944·81
6. Manipulacijski stroški poštnih hranilnic	"	11·16
		skupaj: K 51681·97

Ako se tedaj odbijejo izdatki od dohodkov, izkazuje blagajna dne 10. decembra 1922 K 1368·43

B. Tiskovni fond:

a) Dohodki:

Naročnina lista »Odvetniška pisarna«	K	20.244·—
Prispevek za tiskovni fond Mariborskega društva K 2000 in celjskega društva K 1000 in eden član plačal 4 K. skupaj	"	3.004·—
		skupaj: K 23.248·—

b) Izdatki

Tisk prve in druge številke leta 1921 ter prve do osme številke leta 1922	K	15.400·—
Poština, papir, gumi, davek, sukanec in drugi z ekspedicijo združeni stroški	"	1.207·76
		skupaj: K 16.607·76

Ako se izdatki odbijejo od dohodkov, je stanje tiskovnega fonda dne 10. dec. 1922 " 6.640·24

C. Društveno premoženje.

a) Stanje blagajne dne 10. dec. 1922	"	1.368·43
b) V Posojilnici naložena glavnica	"	29.721·26
c) V poštni hranilnici naložena glavnica	"	3.077·56
		skupaj: K 34.167·25

Bilanca tiskovnega fonda izgleda sicer aktivna, a temu ni tako.

Tisk 9. in 10. številke, ki še ni v računu, znaša 2925 K in izdati mora društvo še jedno številko.

Dalje je pripomniti, da sta Celjsko in Mariborsko društvo prispevali iz društvenega premoženja 1000 in 2000 je 3000 K, 31 Tržaških in Goriških tovarišev je plačalo v lirah naročnine 5100 jK, pri čem ima društvo po odbitku poštine 2130 K prebitka. Zasluga za to gre g. Šornu v Trstu in g. Slavku Trpinu v Gorici.

Opozarjam pa, da je še 892 številke neplačanih, kar znese 7138 K in upam, da bomo to svoto poterjali in spravili bilanco tiskovnega fonda v aktivni sklad, tako, da bi vloga Celjskega in Mariborskega društva še v naprej bila nekaka rezerva tiskovnega fonda.

Žalostno je dejstvo, da Celjski tovariši, ki so na občnem zboru dne 1. X. 1921 glasovali za izdajo stanovskega glasila, niso isto podprali, niti gmotno niti duševno.

Ako bi bil v tekočem letu storil vsak tovariš- ca svojo stanovsko dolžnost s tem, da bi bil član našega društva in naročnik stanovskega glasila »Odvetniška pisarna«, bi bila današnja društvena bilanca veliko ugodnejša, kakor je.

Vsem odvetniškim in notarskim uradnikom — cam kličem, da vstopijo v našo stanovsko organizacijo in isto podpirajo gmotno in duševno in uspeh ne bode izostal.

Predsednik se zahvali tov. Moškonu za vestno in požrtvovalno opravljanje blagajniških poslov. Denarni promet in še dosti ugodna bilanca potrjujeta, da je blagajnik imel s tem mnogo nehvaležnega posla in da je porabil pri tem mnogo svojega prostega časa. To je treba tem bolj uvaževati, ker je bil tov. Moškon to leto tudi odgovoren urednik »Odvetniške pisarne« ter je razen

uredniškega dela opravil po večini vso ekspedicijo našega glasila. Zasluga gre tudi njegovi pomočnici gospodični Mici Rauter, ki je vsak mesec pridno hodila od člana do članice ter pobirala članarino in naročnino, kakor nabirajo marljive čebelice med za skupni panj.

Zahvalo izrekam v imenu društva tudi gg. Ivanki Resman, Liji Mlakar, Mici Planinšek in Anici Zaveršnik in drugim, ki so ob prostem času opravljale strojepisna dela za društvene spise.

Vsem članom, kakor tudi Tržaškim in Goriškim tovarišem pa gre zahvala za redne in izredne prispevke, da je društvo deležno današnje bilance in da so omogočili redno izdajanje Odvetniške pisarne.

Toplo se zahvaljujem zlasti g. dr. Vladimirju Sernec, tuk. odvetniku, ki nam je dovolil, da smo ekspedirali naš list v njegovih pisarniških prostorih, ker smo žal vsled pomanjkanja lastnih prostorov itak navezani, da moramo sklicevati seje v gostilniške lokale.

Vsa poročila ad 2) se soglasno odobrijo.

Ad 3) POROČILO NADZORSTVA:

Tov. Martin Planinšek poroča v imenu nadzorstva, da je isto pregledalo blagajniške knjige in priloge ter našlo vse v najlepšem redu. Predlaga absolutorij blagajniku, kar se soglasno sprejme.

Ad 4) POROČILO KRAJEVNE SKUPINE V PTUJU.

Prečitajo se razna oblastvena pisma, iz katerih sledi, da je bivši predsednik Ptujске skupine g. Joško Bregant brez sejnih sklepov Ptujске skupine in brez vednosti centralnega vodstva v Mariboru napravil več tisočakov dolga ter sedaj zahteva od Ptujске skupine delno povračilo. Ker je bil on kot predsednik sam navzoč pri občnem zboru Ptujске skupine dne 20. VIII. 1922 ter ni takrat in tudi ne poprej z **najmanjšo besedico omenil**, da bi bila Ptujška skupina kje kaj dolžna ali pa, da bi on sam imel kaj terjati od skupine (glej poročilo v septemberski številki »Odvetniške pisarne«) **se sklene**: dolgovi, katere je Joško Bregant kjerkoli napravil, ne brigajo ne Ptujsko skupino, še manj pa centralno vodstvo in se naj g. Bregant s svojimi upniki sam sporazumi, ali pa naj sodišče tozadevno razsodi.

V nadaljnem poročilu so se razkrivale neverjetne in za vsakega odvetniškega uradnika nedostojne zadeve, ki za enkrat, vsaj dokler so v teku razne preiskave — ne tičejo pred javnost.

Radi tega se je vršila v smislu pravil **tajna seja**, pri koji se je soglasno sklenilo izobčenje člana g. Joško Breganta iz društva. Društvena disciplina veže enako vse člane brez izjeme in nedovoljenih dejanj društvo ne bode podpiralo.

Predsednik sporoči ta sklep zborovalcem ter odredi o njem glasovanje. Eden članov bil je proti takojšnjemu izobčenju, vsi drugi pa enoglasno za izključitev.

Tajnik tov. Cilenšek prečita na to sledeči sklep, ki je bil razun 1 glasa z vsemi glasovi sprejet.

SKLEP:

Pridružujemo se resolucijam Ptujске krajevne skupine, sprejete na občnem zboru 20. VIII. 1922, kakor so bile objavljene v septemberski številki »Odvetniške pisarne« ter sprejemamo točke 1—10 kot naše sklepe, storjene na današnjem občnem zboru.

Z ozirom na poročilo Ptujске skupine sklenemo: a) da naše društvo ter naše skupine za sedaj ne bodo prirejale zabavnih vesellic in plesnih vaj pod društvenim imenom, ker je naše društvo v **prvi vrsti strokovno in izobraževalno društvo** in ker nočemo delati konkurence

zabavnim in športnim društvom. Članom pa je na prosto dano, da se po svoji volji udeležujejo pri zabavnih, športnih ali drugih društvih, ker stoji naše društvo na **strogo nepolitičnem in nadstrankarskem stališču**. b) V smislu določb § 32 zlasti lit 1) in 2) društvenih pravil se izoči člana g. Joško Breganta bivšega predsednika Ptujске krajevne skupine iz društva. Izključen član se lahko pritoži pri razsodišču, ki se bode v tem slučaju sestavilo v smislu § 30 društvenih pravil.

Ad 5. POROČILO TISKOVNEGA ODSEKA DRUŠTVENEGLASILA »ODVETNIŠKA PISARNA«.

Tov. Gilčvert poroča kot predsednik tiskovnega odseka, da smo sicer častno, a z velikimi žrtvami od strani par oseb omogočili redno izdajanje lastnega glasila Odvetniška pisarna.

Z navdušenjem in soglasno smo sprejeli na lanskem občnem zboru 1. oktobra v Mariboru in drugi dan 2. oktobra v Celju sklep, da bomo izdajali lastno glasilo. Izvolili so se tudi razni odseki ter določili poročevalci po raznih krajih, toda vse to je ostalo po večini na papirju. Ona navdušenost pri večini članov ni hotela preiti v mozeg poedincev ter jih prešiniti s tako silo, da bi tudi tozadevno občutili del stanovske dolžnosti in samozavesti.

Mi vemo, da je med nami mnogo sposobnih tovarišev in kolegij. Oni, ki smo izvrševali dokaj nehvaležna opravila redakcije in dopisujočih članov, nismo nikakor dobili utisa, da bi članstvo vsled nesposobnosti tako malo prispevalo s članki k lastnemu glasilu.

Nasprotno! Večkrat smo ugotovili, da preživljajo prijeten »dolce far niente« ravno oni tovariši, ki so morda zmožnejši, kot njih z delom preobloženi kolegi.

Apeliram na vse te, da se vzdramijo ter pokažejo v listu svoje zmožnosti in stanovsko kolegijalnost.

Pred nami leži 12 do sedaj od 1. XI. 1921 izišlih števil »Odvetniške pisarne«. Vsak član mora biti ponosen na to, da smo v kljub skromnega števila članov dosegli redno izdajanje našega glasila.

V kritiko vsebine posameznih števil se ne bodem spuščal. Društvo je dobilo od raznih korporacij in gg. šefov ponovne pohvale in zatrdila, da je naš list vsestransko zanimiv in za naš sloj potreben. Radi tega list shranjujejo zlasti gg. šefi, pa tudi razna društva in oblastva v študijske svrhe glede razvoja našega stanu ter v statistične namene.

Mnogo zgodovine iz naše stroko sme v teh številkah obelodanili. Snov pa ni izčrpana. Razun dnevno perečih stanovskih vprašanj, imamo se baviti s zgodovino preteklosti, da mlajše tovariše v tej smeri seznanimo z našim pokretom. Obdelavati pa bode treba naša stanovska vprašanja tudi v očigled novim izpremenjenim razmeram, da bomo stopali v ednaki vrsti z drugimi stanovci ter da našim naslednikom pripravimo boljše bodočnost, kakor smo jo mi bili do sedaj deležni v temu stanu.

Za vse to pa rabi društvo različne sotrudnike z različnimi nazori, da se snov prikaže čitateljem v raznih barvah.

Ako se vsak naroči na naš list, nam naznani vse tiste, ki še niso naročeni in ako bomo dobivali članke, inserate in dopise od vseh strani, kjer bivajo naši kolegi, potem bomo našo uredniško dolžnost v Vašo splošno zadovoljnost lahko vršili in Odvetniška pisarna se bode s ponosom prištevala kot **edna k o v r e d n a k** drugim sorodnim stanovskim listom.

Predsednik izreče društveno zahvalo vsem onim, ki so materijelno ali duševno pri listu sodelovali ter omenja pohvalno zlasti tovariše v **Trstu in Gorici**.

Izreka zahvalo vsem časopisom, ki so bili društvu naklonjeni ter objavljali brezplačno društvene dopise.

Na to se soglasno sklene, naj bi se Odvetniška pisarna tudi v bodoče izdajala ter se pooblasti bodoči odbor, da sklepa o potrebnih odsekih ter stopi v stik s takimi člani, ki imajo voljo in sposobnost za duševno sodelovanje.

Ad 6. ZVEZA DRUŠTEV PRIVATNIH NAMEŠČENCEV SLOVENIJE V LJUBLJANI.

Predsednik Gilčvert poroča, da je društvo prejelo od Zveze dopis z dne 7. XII. 1922, s katerim ista sporoča, da sta Zvezin predsednik in tajnik vsled drugih zborovanj in sej zadržana ter ne moreta priti na naš občni zbor.

Vsled tega izvaja tov. Gilčvert o potrebi in načelih Zveze v smislu, kakor je tozadevno Odvetniška pisarna v številki julij in november že pisala.

Obrazloži glavne točke pravil ter smernice Zveze, izražene v pismu 7. XII. 1922, in povdarja dejstvo, da ostane naše društvo v kljub pristopa k Zvezi vsestransko samostojno, samo primeren prispevek bode treba plačevati Zvezi.

Po živahni debati se soglasno sprejme naslednjo

RESOLUCIJO:

»Odobrujemo sklep odbora z dne 17. VI. 1922 in 14. IX. 1922, da pristopimo k Zvezi Društev privatnih nameščencev Slovenije v Ljubljani. Dan definitivnega pristopa pa je odvisen od visokosti prispevka, ki bi ga moralo naše društvo Zvezi prispevati. Zveza se naproša, da se pri odmeritvi prispevka glede našega društva ozira na dejstvo, da mi izdajamo lastno stanovsko glasilo Odvetniška pisarna, ki je za naš stan prepotrebno, s katerim pa ima naše društvo velike stroške, ker Celjani le prav malo in Ljubljančani skoro nič ne prispevajo.

Zvezo tudi naprošamo, da Celjsko tovariško društvo pritegne kot člana k Zvezi ter za tovariše po bivši Kranjski oživi novo društvo, ki naj bode deležno Zvezinih dobrot in skupnih dolžnosti.»

Ad 7. DOLOČITEV ČLANARINE IN NAROČNINE.

Po kratki debati se soglasno sklene, da se pooblasti bodoči odbor, ki naj določi članarino in naročnino po novem letu 1923, ko bode visokost novih plač znana in ko se izjavi tudi Celjsko društvo, v kaki smeri in s kakšnimi sredstvi namerava glasilo »Odvetniška pisarna« podpirati.

Ad 8. MEZDNO GIBANJE IN NOVI TARIFI.

Podpredsednik tov. Štefan Dergas izvaja:

Ko se je leta 1920 povišal odvetniški tarif, ni v nikakoršnjem razmerju dosegel onega cilja, ki bi bil zmožen parirati rastoči draginji, ki nas že tlači 4 leta. Če bi bili hoteli z vedno rastočo draginjo hoditi v enakem koraku, bi se bili tudi odvetniški tarifi morali povišati vsak drugi ali tretji mesec. Toda dosegli smo komaj v teh 4 letih drugo povišanje tarifa, pa še ta je trajal nad 1½ leta in boj ni bil malenkosten. Mi smo trpeli med tem časom, se zadovoljevali z malenkostnimi poviškami naših plač ter se tudi zanašali, da nam bodo zasijali boljši časi, ko bomo enkrat imeli v rokah tiskani povišani tarif. Da nam za povišanje odvetniškega tarifa gre tudi velika zasluga in da smo se tudi mi z gg. šefi vred borili zanj, mi ni

treba posebej povdarjati, kajti v svesti smo si bili, da bo to povišanje ne samo gg. odvetnikom v korist, ampak tudi nam samim. In po dolgem času in hudem boju je zagledal nov odvetniški tarif dne 1. novembra t. l. beli član, s katerim so, kolikor nam je znano, skoraj vsi gg. šefi prav zadovoljni, saj so se tudi nekatere postavke zvišale celo od 200% do 400%. Tudi mi smo se veselili tega poviška, ker si nismo samo mi sami obetali izboljšanje našega gmotnega položaja, ampak **obljubljali in obetali so nam to tudi gg. šefi**. Da se bo gmotni položaj odvetniškega uradništva od časa, ko bo izšel nov odvetniški tarif, res izboljšal, o tem smo bili vsi tako dobro prepričani, da nismo izrazili o tem najmanjšega dvoma. To prepričanje je pokazal tudi naš ožji odbor, ko je posvetil v našem strokovnem listu »Odvetniška pisarna v št. 9 in 10 meseca novembra pod naslovom »Novi tarifi in naša pričakovanja« par toplih besedec na naslov gg. odvetnikov in notarjev z kone nim apelom, naj se gg. šefi spomnijo svojih obljub pri izplačevanju plač že 1. decembra. Takoj v začetku tega članka povdarja naš ožji odbor, da je z izdajo novega povišanega tarifa ugojeno upravičenim zahtevam odvetnikov in notarjev ter željam njihovega uradoištva, ki je stremilo za časovnim razmeram primernimi in pravičnimi tarifi, ki naj naše izdelke vladajoči draginji in sedanji valuti primerno nagradijo.

Kako trdno in optimistično je bil naš ožji odbor prepričan, da bodo gg. šefi iz lastne inicijative povišali že dne 1. decembra t. l. svojemu uradništvu plače, že dokazuje dejstvo, da so bili o tem prepričani možje, ki že delujejo po odvetniških pisarnah od 20 do 26 let, ki že šefe-odvetnike poznajo do dobra. In vendar so se tako razočarano varali! Gg. šefi se niso hoteli in se nočejo spomniti svojih obljub, da celo apel in opozoritev na njihove obljube v našem strokovnem listu jih nista niti najmanj zganila. To nam pa tudi naj bo zadnji opomin, da se ne smemo udati nikoli več našim optimističnim iluzijam, da dosežemo kedaj kaj pri naših gg. šefih bodisi s prošnjami ali opozoritvami, ampak da, če se hoče kaj doseči, se doseže le z bojem. Z žalostjo se mora konstatirati, da so boji za obstanek duševnega dela vedno težavnejši in hujši nego oni fizičnega dela, kajti slednji doseže z veliko večjo lahkoto zaželjeni smoter nego duševni delavec.

O draginji ne bom zgubil nobene besede, ker isto itak vsak dobro pozna, bodisi da je družinski oče, bodisi da je uradnik samec ali samica, kateri gospodinja itak pri vsakem obedu »za poboljšek« potoži, da to stane toliko, da se je zopet to ali ono podražilo, samo da sme s prvim zopet povišati hrano in stanovanje. Navedel bom samo en primer, da se je v mirnem času dobilo z enmesečno plačo po 200 do 300 K dve do tri moške obleke, da pa sedanja plača po 6000 K ne zadostuje niti za eno obleko, ker takšna obleka stane dandanes 8000 K. **Skratka, prišli smo do prepričanja, da tako ne more iti naprej.**

Staviti si moramo zopet vprašanje, ali hočemo za povišanje plač **prostiti**, oziroma še v naprej prosjati, ali pa hočemo **zahtevati**. Izkušnja nas uči, da v prvem slučaju ne dosežemo zlahka isto, kar bi radi. Sicer se pa človek vednega prosjačenja naveliča, ker isto tudi kaže preveliko odvisnost uradnika od svojega šefa. Takšna odvisnost naj bi izginila. Tudi ne vem, zakaj bi naj bil uradnik odvisen od šefa. Morda za ono delo, ki ga opravlja in ki je fundament celega pisarniškega ustroja. **Kajti dober pisarnovodja ima celo pisarno na svojih ramah in njegova odgovornost v tem slučaju seveda ni majhna.**

V drugem slučaju, ko zahtevamo — pa seveda lahko ima takšen odločen nastop svoje posledice. Če se takšnih posledic ne ustrašimo, smo že zmagali. Zato sem mnenja, da se držimo raje „zahtev“, nego li „prošenj“.

Prepričan sem, da nam gg. šefi ne bodo odrekli povišanja, ako stopimo pred nje. Mogoče je ta tihota med njimi, ker čakajo na nas. Da se zavedajo svojih dolžnosti napram nam, toda le izpolniti jih nočejo, o tem sem tudi prepričan. Nekateri odvetniki so svojemu uradništvu že „povišali“ s 1. decembrom plače velikodušno kar za nekaj sto kronic. S tem taki gg. šefi vsaj dobro voljo kažejo, kažejo pa tudi, kako malo znajo ceniti, oziroma kako še vedno podcenjujejo svoje uradništvo, ker mislijo, da so bogve kako dobroto izkazali svojemu uradniku, če so mu velikodušno podarili, da bo lahko prihodnjo nedeljo napravil kak majhen izprehod in si bo privoščil enkrat za cel mesec majhno „južnico“.

Kaj hočemo zahtevati? Ako je n. pr. pod starim tarifom šefu zaslužil pisarnovodja 20 do 30.000 K razun manipulativnih pisarniških opravil, ki se seveda prav malo honorirajo, zasluži isti sedaj gotovo 40.000 do 50.000 K ali še več. Torej je zaslužek v najslabšem slučaju tudi poskočil za najmanj 100%. Samo po sebi se razume, da bi se morala tudi plača takega uradnika povišati za 100%. Ker, če je uradnik zaslužil dosedaj 30.000 K in mu je šef plačal na mesec 6000 K, pri čem je imel šef dobička 24.000 K, ima sedaj dobička 48.000 K, ako mu plača 12.000 K ter uradnik zasluži 60.000 K. Ne da se tajiti, da se je odvetniška zbornica pri prošnji za povišanje tarifa tudi sklicevala na socialni položaj uradništva in da je ministrstvo pravde upoštevalo pri določitvi novega odvetniškega tarifa tudi socialni položaj odvetniškega uradništva ter je s tem hotelo pomagati tudi uradništvu.

Vsekakor sem mnenja, da zahteva po povišanju plače za 100% ni pretirana.

Če bi se gg. šefi hoteli izgovarjati, češ, od novega odvetniškega tarifa še-le bo pisarna imela prave koristi čez nekaj časa, ko se bodo zadeve, ki se honorirajo že po novem tarifu, realizirale, pa moram takoj pripomniti, da ta njih izgovor nikakor ne drži. Fizični delavec hoče imeti plačilo, neglede na to, ali je n. pr. stavbeni podjetnik že prejel na račun nove stavbe kak vinar, ali ne, ali ima podjetnik pri tem zgubo ali dobiček.

Sicer pa, če bi hoteli čakati, da se zadeve še-le realizirajo, kar se utegne pri nekaterih zgoditi še-le čez eno leto, potem se lahko v tem času marsikaj spremeni in uradnik, ki je v tem letu šefu zaslužil po novem tarifu lepe svote, zapusti iz enega ali drugega vzroka službo in ni za svoj trud deležen nikakega povišanja. Na njegovo mesto pride drug uradnik, od katerega še pa šef ni imel nikake koristi in ta mora zopet garati za staro plačo. Iz takšnega položaja se mora seveda izcimiti izkoriščanje uradništva.

Zato k vztrajnosti in k slogi! Upajmo, da bodo tudi gg. šefi radevolje ustregli našim upravičenim zahtevam.

Poročevalec je žel od prisotnih vsestransko pritrjevanje.

Predsednik Gilčvert se zahvali referentu za objektivna izvajanja, ki so bila — sodeč po splošnem odobravanju — govornjena iz srca nas vseh ter bi naj te besede naše pri gg. šefih pravo razumevanje in bile tolmač naših želj.

Upravičenost naših predlogov po zvišanju 100% dosedanjih prejemkov je vsestransko utemeljena.

Ako pomislimo, da današnja krona ne odtehta pri nabavi vsakdanjih potrebščin niti predvojnega krajcarja in da so pred vojno dobivale spretne strojepiske mesečno povprečno 140 K (ali 7000 krajcarjev) ter koncipijent in sposobni pis. ravnatelji 300 K (ali 15.000 krajcarjev) in nekateri tudi več, potem sedaj zahtevano povišanje za II. kategorijo 6000 K ter I. kategorijo 12.000 K še vseno ne doseza naših predvojnih plač. Predočiti si je nadalje vedno rastočo draginjo živilom in obleki ter padanje kurza naše valute, to je onega nadomestka, ki ga dobivamo za vedno bolj komplicirano in odgovorno pisarniško poslovanje, medtem, ko moramo teh kronic vsak dan več potrošiti za preživljanje. Vsak, bodisi kmet, obrtnik ali kdo drugi, ve, da je dandanes treba plačati za vsak predmet v kronah toliko in še več, kakor se je plačevalo pred vojno v krajcarjih.

Vrhu tega imamo za novo leto pričakovati izdatno povišanje najemnine. Kakor je tovariš Dergas že omenil, smo bili dosedaj silno zmerni v naših zahtevah, ker smo zaupali v obljube gg. šefov, da bodo naši prejemki takoj povišani, čim se zviša tarife.

Radi tega pa so nekateri tovariši, ki imajo skrbeti za družino, finančno dogospodarili. Nič bolje se ne godi neporočenim in ženskim močem. Sobice v podnajemu stanejo mesečno že 600—1200 kron in za hrano zahtevajo gospodinje že čez 3000 kron. Da se ob takih razmerah ni dalo nabaviti obleke in drugih potrebščin, je jasno.

Z novimi poviški naj se dolгови poplačajo ter nabavi najnujnejše.

Ako bi pa kateri vsled varčevanja in posebne delavnosti zamogel dati v rezervo par kronic, bi tudi to ne smelo uplivati na splošno 100% povišanje, kajti pravično bi bilo, da bi človek od zore do mraka ne delal le za borno hrano in najpotrebnejšo obleko, temveč, da bi s pridnim delom in trudom zaslužil tudi toliko, da bi smel računati na male prihranke za slučaj boleznin in ev. breposlenosti.

Res je, da je tudi državno uradništvo tačas prav slabo plačano. Toda, to je številen in državi potreben sloj, za katerega bode vlada prej ali slej gotovo morala nekaj storiti. Mi dobro vemo, da so dobivali leta 1919 oz. 1920 n. pr. državni sluge oz. oficijanti ter mlade strojepiske po 1200—1300 K mesečno, med tem, ko se je moral starejši pis. vodja pri advokaturi zadovoljiti s plačo 500—600 K ter naše strojepiske z 200—250 K.

Ako država štedi ali svojim uslužbencem slabo plačuje, si tvori državno rezervo, katere so pozneje v tej ali oni obliki deležni državljani. Ako pa privatnik kupiči rezervo na račun svojih delojemalcev, ostane ta rezerva v posesti dotičnega privatnika in odisli uslužbenec nima od teh prihrankov nikakega dobička. Žalostne dokaze imamo iz časa vojne, ko šefi uradništvu po večini ničesar niso več izplačevali, kakor hitro je dotični moral k vojakom in naj si je služil tudi desetletja pri dotičnem šefu.

Zato bodo organizacije z vsemi sredstvi delovale na to, da se doseže predlagani 100% povišek dosedanjih prejemkov vsaj za dobo, dokler je v veljavi tačasni tarif.

Mi se potegujemo za stalnost, perfektnost, strokovno izobrazbo uradništva, priporočamo članom vestnost in pridnost; želimo, da se uvede pravičen „numerus clausus“ za advokaturu in ako k tem predpogojem še upoštevamo že veljavne nove tarife, potem

nam nikdo ne sme očitati, da nismo napram šefom lojalni in da so naše zahteve neopravičene.

Ko so v debato še posegli jurist Justin, tov. Cilenšek, Moškon in Dergas, je bila soglasno sprejeta ta-le

RESOLUCIJA:

Uradni list (28. X. 1922. št. 256) donesel je toli potrebne nove odvetniške in notarske tarife, koje je tudi naše društvo na večkratnih zborovanjih, v raznih vlogah ter potom časopisja odločno zahtevalo. Ti tarifi so zvišani na 300% do 400% dosedanjih postavk.

S tem je dana podlaga za prilično blagostanje šefov in osebja odvetniških in notarskih pisarn. Kakor so se organizacije na pristojnih mestih informirale, niso bili tozadevni tarifi izdani izključno le za odvetnike in notarje, temveč za dotične pisarne ter se je zlasti oziralo na dejstvo, da kupne pogodbe, zemljejknjižne predloge (in v tej smeri se je najbolj zvišalo tarife) rekurze, izvršilne predloge, menične in druge ednostavne tožbe itd. izdeluje po največ pisarniško osebje, ki ni doseglo doktorskih diplomov, vsled česar se je tudi za tozadevna opravila zvišalo tarife na 300% do 400%, kakor za razprave, prizive, revizije i. t. d., koja opravila zahtevajo diplomiranih pravnikov. Zvišalo se je tarife tudi za najbolj ednostavna manipulativna opravila, da ne bodo preveč oškodovane nekonceptne moči, to pa vsled nizkega kurza današnje valute.

Oziralo se je tudi na dejstvo, da odvetniško in notarsko uradništvo ni deležno stalno draginjskih doklad in da pokojnina temu uradništvu ni tako zasigurana, kakor državnemu uradništvu. Iz teh in drugih razlogov so se novi tarifi za odvetniške in notarske pisarne časovnim potrebam primerno prikrojili, da zboljšajo gmotno stanje toli šefom, koli njih nameščencem.

Te socialne tarife ni torej enostransko — birokratično — razlagati, da naj trikratni in štirikratni poviški dosedanjih dohodkov služijo le šefom, bodiši v njih boljše življenje ali rezervo, temveč tudi v zboljanje gmotnega stanja njih uradništva.

Radi tega smo v novemberski številki Odvetniške pisarne pod naslovom „Novi tarifi in naša pričakovanja“ izrazili željo, da gg. šefi že pri izplačilu dne 30. 11. 22. dejansko pokažejo, kako oni pojmujejo določbe novih tarifov.

Lep vzgled sta dosedaj dala le dva nemška odvetnika, ki sta zvišala za 50% dosedanje prejeme vsemu pisarniškem osebju. Nekateri gg. šefi so pridjali dosedanjim plačam le dodatke 400 do 2000 kron, velika večina pa sploh ni prav nič povišala, čeravno so dotični šefi novih tarifov ravno tako deležni, kot njih pravičnejši kolegi.

Z ozirom na to in na vsestransko v odvetniški pisarni obrazložen slab gmotni položaj odvetniškega in notarskega uradništva, smo danes soglasno sklenili, da se imajo dosedanjí prejemi zvišati za mesec november za 50%; od novega leta 1923 pa ima prejemati odvetniško in notarsko uradništvo 100% zvišane plače, katere je dobilo izplačane dne 1. X. 1922.

Za Božič 1922 naj torej gg. šefi doplačajo novemberskim plačam še 50% oz. dopolnilo (oni, ki so 1. nov. 1922 že plačali delne poviške).

Za novo leto 1923 so se itak po pogodbi imele izplačati dvojne plače. Merodajne za to so plače, izplačane uradništvu dne 1. okt. 1922 pred veljavnostjo novih tarifov. Od novega leta naprej velja 100% povišek onih prejemkov, ki jih je prejelo organizirano uradništvo dne 1. okt. 22. izplačane.

Ta sklep velja le za organizirano uradništvo, ker smo konstatirali, da zlasti po mariborskem okrožju tvori pečico neorganizirancev le nekvalificirano in nesposobno uradništvo ter na poskušnjo sprejete moči, katerim ne tiče uradniški značaj.

Odbor naprošamo, da te sklepe sporoči gg. šefom in ako bi o Božiču 1922 ali novem letu 1923 bil kateri od nas prikrajšan, naj se odbor obrne za intervencijo na Delavsko zbornico, Ministerstvo za socialno skrbstvo ter do Ministra dela in zaprosi pri poslancih vseh strank za pomoč, da se sp. avi v parlamentu ta zadeva v pojasnilo.

Ad 9. VOLITEV NOVEGA ODBORA.

Predsednik Gilčvert prekine zborovanje za 5 minut v svrhu načina volitev ter prosi zborovalce, naj mu napravijo veliko uslugo, da ga ne zvolijo več kot predsednika, ker si od zadnje težke bolezni še ni popolnoma opomogel, ker je z delom najmanj tako preobložen kot vsak drug in ker bode bodoče društveno leto zahtevalo, da bode društvo zastopano pri raznih korporacijah, v kojoj svrhu bode moral predsednik ali kateri odbornikov zbrati vso energijo in se ne utrašiti potnih troškov, da bode društvo zastopal tam, kjer bodo zahtevali društveni interesi in kjer bode možno izvojevati kak uspeh za naš sloj.

Tudi tajnik tov. Cilenšek odlaga tajništvo zlasti iz zdravstvenih ozirav.

Pri zopetni otvoritvi zborovanja sporoči tov. Moškon, da želijo vsi zborovalci, da vodi društvo tudi v bodočem letu dosedanji predsednik, kateremu bode pomagal pomnoženi odbor.

Soglasno in ob splošnem ploskanju se nato izvoli predsednikom tov. **Dragotin Gilčvert**.

Na nadaljni predlog tov. Moškona se soglasno ob vsestrankem pritrjevanju izvoli sledeči odbor:

Podpredsednik: Stefan Dergas; tajnik: Alojz Potrč; tajnikova nam.: Ivanka Resman; blagajnik: Franjo Moškon; blag. nam.: Mici Rauter; odborniki: Hoshfritz Karl, Mlakar Lija, Planinšek Martin.

Namestniki: Zaveršnik Anica, jurist Rafael Justin in Mikuš Antonija. Nadzorstvo: Cilenšek Josip in Lorber Mici.

Ad 10. SLUČAJNOSTI.

Tovariš Justin vpraša, kakšnih sredstev se misli vodstvo napram šefom poslužiti, da bodo današnji sklepi tudi izvedeni od vseh šefov, ne le od nekaterih. Nasvetuje, da bi naj večina šefov sama uplivala na manjšino, da tudi nedostopni šefi, ki so novih tarifov tudi deležni — naše sklepe uvažujejo ter zvišajo plače z drugimi vred na 100%.

Predsednik tov. Gilčvert odgovarja, da je ta nasvet vsega uvaževanje vreden in naj bi ga gg. šefi v polni moči uvaževali. Pravi nadalje, da društvo nima take eksekutivne moči, da bi kratkomalo vsakega šefa lahko nemudoma prišililo, da se podvrže našim sklepom, ali da vsaj to ukrene, kar večina resnih in pravičnih gg. šefov stori v odgovor naših resolucij.

Ako večina šefov našim željam ugodi in jih le par ostaja trdovratnih in pravičnim željam nepristopnih, potem društvu ne kaže, da bi sklenilo ali pa nasvetovalo izvanredna sredstva, kakor pasivna resistenca, stavka i. t. d. po vseh pisarnah. Krivično bi bilo, da bi vsled takih sredstev trpele one pisarne, kojih šefi dejansko ob vsaki priliki pokažejo, da jim je blagostanje njih uradništva pri srcu ter jih imamo zabilježene kot **dobre šefe**. Kaka neizmerna škoda in za nekatere pisarne

naravnost katastrofa bi nastala, ako bi nekega lepega dne izostalo vse uradništvo iz vseh odvetniških in notarskih pisarn. Kako divje beganje med šefi bi to povzročilo radi razprav, prvih narokov i. t. d. Pisalni stroji po vseh pisarnah bi počivali, vloge in vse delo bi zastalo, roki, prizivi, rekurzi i. t. d. bi se zamudili. Da bi prišle pisarne v poln nered, ne bi bilo treba tednov, zadostuje za to par dni. Nadomestka v par tednih ni dobiti in bi strokovno neizvežbano uradništvo pisarnam tudi ne moglo mnogo koristiti.

To so sredstva, kojih se oprimejo organizacije v skrajni sili, ako se izjalovijo vsi drugi poskusi.

V današnjem slučaju ne pridejo ta sredstva v upoštevanje. Mezdno gibanje danes nima značaja obupne živjenske borbe, ko se bije boj zgolj za eksistenčni minimum. Mi se danes potegujemo za take prejemke, ki jih dohodki, da si tudi mi nekoliko opomoremo ter nismo predvideva novi tarif ter omogočajo tačasni pisarniški odvisni od zadnje krone, ki je bila v oči gled sedanjih plač in draginje preračunjena **edino za najnujnejše preživljanje!**

Radi tega bodemo tudi tako postopali, kakor to zahtevajo izpremenjene razmere.

Pisarnam, kojih šefi so nasproti nam pravični ter upoštevajo naše resolucije, hočemo posvetiti vse naše moči ter z vstrajnim delom pokazati, da za dobro plačilo dajemo tudi dobre izdelke ter tako zvišamo dohodke pisarnam in prihranimo mnogo režijskih stroškov, tako, da nam **zvišanje plač daje pravzaprav pisarna**, šef naj te dohodke le pravično razdeli.

Oni šefi pa, ki se neopravičeno polastijo tudi onega skromnega dela pis. dohodkov, ki bi ga imel biti deležen dotični uradnik, **ti šefi pa naj obsedijo sami v pisarnah.** S tem se jim bodo zmanjšali pisarniški dohodki in na ta način bodo **najbolj kaznovani.**

Povprašanje po kvalificiranem uradništvu obojega, spola je v naši stroki vedno večje. Vsi, ki ste slabo plačani, pa čutite v sebi možnost, oglasite se pri društvu, ki ima primerne službe v naši stroki, ali pa v drugih podjetjih na razpolago, pa pustite na cedilu take šefe, ki nočejo prav ocenjevati koristi, ki jih imajo od zanesljivega in strokovno kvalificiranega uradništva.

Tovariš Moškon ožigosa postopanje nekaterih pisarn in tovarišev, glede izvajanja nedeljskega počitka. V drugi številki našega glasila »Odvetniška pisarna« obrazložili smo v uvodniku, »Naša preteklost« ves razvoj naše organizacije, posebno tudi boj za uvedbo nedeljskega počitka. Nad 10 let smo se borili s šefi in avstrijsko vlado, da smo dosegli najprvo delni in potem popolni nedeljski počitek. V najnovejšem času pa vidimo, da bi rade nekatere pisarne se znebile nedeljskega počitka in vsled tega prihajajo ob nedeljah in praznikih ter ob državnih praznikih konceptne moči v pisarne, da prežijo pri odprtih vratih na stranke. S tem, da samo strojepisk ni v pisarni, se ne izvaja nedeljski počitek.

Ob nedeljah in praznikih in one dni, ki se praznujejo kot državni prazniki, morajo biti pisarne zaprte in nepristopne za stranke pa tudi za šefa in uradniško osebje. Ako pa hoče šef, eden ali drugi uradnik delati pri zaprtih vratih, mu je to svobodno.

Šefe ki hočejo kršiti nedeljski počitek, moramo naznaniti odvetniški odnosno notarski zbornici, člane pa, ki hodijo ob nedeljah in praznikih pomagat šefu kršiti nedeljski počitek, mora društvo izključiti, ker oni ne spadajo v našo organizacijo, ker ti uradniki uničujejo naše dolgotrajno delovanje in organizacijo.

Naše društvo bi moralo sporazumno z gg. šefi do ločiti one narodne praznike in poldneve pred velikimi prazniki ki bi se morali praznovati kot delaprosti dnevi.

Takrat pa bi morale biti vse odvetniške in notarske pisarne zaprte tako za šefe in uradniško osebje, kakor tudi za stranke.

Jaz pozivljam vse tovariše-ice, da so v prvi vrsti sami najboljši čuvaji nedeljskega počitka. Vsak naj stori svojo dolžnost ob delavnih urah, v nedeljo in drugih prostih dneh pa naj počiva in uživa prostost in sveži zrak ter naj na ta način pridobiva nove sveže sile za nadaljno trudapolno delo.

Le v izpolnjevanju dolžnosti napram šefom in lastni organizaciji je naš skupen napredek mogoč in zajamčen, hlapčevstvo in klečeplastvo pa mora izostati ako smo organizirani odvetniški in notarski uradniki in ne hlapci kakor nekdanj.

Tovariš Cilenšek prečita še resolucijo društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celju od 7. XI. 1922 nanašajoče se na povišanje plač s ozirom na nove tarife. Izreče se zahvala za razveseljiv pojav solidarnega gibanja Celjskega društva.

Na to zaključi predsednik opoldne to krasno uspelo zborovanje .

Maribor, dne 10. XII. 1922.

Tajnik: Predsednik: Blagajnik:
Alojz Potrč. Dragotin Gilčvert. Fran Moškon.

Mezdno gibanje v celjskem okrožju.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Celju se je lani, pa tudi v teku letošnjega leta ponovno obrnilo na odvetnike in notarje celjskega okrožja s spomenicami ter jih prosilo, da naj bi plače svojemu uradništvu vsaj v toliko zboljšali, da bi se taisto zamoglo dostojno in stanu primerno preživljati. Te spomenice pa žal niso imele onega uspeha, kakoršnjega se je od taistih pričakovalo; kajti le majhen del delodajalcev je, čuteč s svojim uradništvom, od časa do časa povišal plače, do čim so ostali bili za spomenice nepristopni in se izgovarjali, češ, da pisarne zvišanja plač ne zmorejo. Tak izgovor pa je prazen. Enketa za zvišanje tarife se je pred več kot enim letom pričela, draginja je vedno naraščala, pa delodajalci niso, kakor vse kaže, na pristojnih mestih dovolj intervenirali, da bi se nova tarifa čim preje uveljavila. To pa je najlepši dokaz za to, da so pisarne tudi po stari tarifi lahko svojemu uradništvu plače zvišale. Sedaj pa je tudi ta ovira odstranjena. Tarifa se je znatno zboljšala. Pisarne sedaj po novi tarifi zaslužijo v dinarjih toliko, kakor so prej po stari tarifi zaslužile v kronah; razven tega imajo pa sedaj tudi več opraviti. Do-hodki pisarne so se toraj početvorili ali vsaj potrojili. Ako je temu tako, potem pa tudi uradništvo upravičeno zahteva, da se mu mesečni prejemki temu primerno zvišajo. —

Celje, dne 18. decembra 1922.

Odbor.

**Vsi na delo za
„Odvetniško pisarno“!**

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju

je na svojem zborovanju dne 7. XII. 1922 storilo sklepe, ki jih naznanja gg. odvetnikom in notarjem celjskega okrožja v sledeči

SPOMENICI:

I.

Odvetniško in notarsko uradništvo odločno vstraja pri zahtevi najnižnjih letnih temeljnih plač, ustanovljenih v resolucijah od 23. aprila 1919, ki znašajo:

1. Za odvetniške in notarske kandidate začetnike 2400 Din. in po vsakem letu pisarniškega službovanja povišanje za 600 Din. do doseženega letnega zneska 4200 Din.

2. Za pisarniške vodje začetkom 2400 Din. in vsakih 5 let v tej lastnosti dovršene službe povišek za 600 Din. do 50. starostnega leta.

3. Za stenografe in strojepisce začetkom 1200 Din. po prvem letu povišek za 240 Din. in potem vsakokrat po 3 letih službovanja v tej lastnosti povišek za 120 Din., dokler doseže temeljna plača svoto 2400 Din.

4. Za strojepisce začetkom 960 Din. in vsakokrat po 3 letnem službovanju povišek za 240 Din., dokler doseže temeljna plača znesek 1440 Din.

II.

Z ozirom na povišano tarifo in današnjo draginjo zahteva odvetniško in notarsko uradništvo k spredaj omenjenim temeljnim letnim plačam za odvetniške, oz. notarske kandidate in za pisarnovodje 2500 do 2650 Din., za stenografe in strojepisce 1000 do 1300 Din., in za strojepisce 520 do 880 Din. mesečne draginjske doklade s pridržkom, da se naj ista sorazmerno z obstoječimi cenami življenjskih potrebščin zviša ali zniža.

Skupni mesečni prejemki bi torej znašali in sicer:

Za pod Ia) in b) navedeno kategorijo 2700 do 3000 Din., za pod Ic) navedeno kategorijo 1100 do 1500 Din. in za pod Id) navedeno kategorijo 600 do 1000 Din.

III.

Glede ostalih zahtev vstraja uradništvo začasno pri sporazumu med šefi in uradniki od meseca julija 1919 in se gg. šefe opozarja glede nadur, da se morajo iste najmanj z 10 Din. za uro nagraditi.

IV.

Ob novem letu se mora uradništvo kot novoletna nagrada izplačati znesek v visokosti plače za mesec december 1922.

V.

Z ozirom na povišanje cen iz predvojne dobe so naše predstoječe zahteve gotovo upravičene in smo prepričani, da bodejo gg. delodajalci tudi to uvideli in službene prejemke svojemu uradništvu brez pomisleka zvišali.

Celje, dne 7. XII. 1922.

Tajnica:
Mirnik.

Predsednik:
Lovro Čremožnik.

Raznoterosti.

Prvi ženski sodnik v Jugoslaviji. Na zagrebški univerzi je lani promovirala gospodična Mara Winter za doktorico prava. Mlada doktorica je potem prosila za avskultantsko mesto pri zagrebškem sodišču. Dolgo, dolgo ni bilo nobene rešitve. Mnenja o namestitvi ženskega sodnika so bila različna in prošnja mlade doktorice je končno romala v Beograd na odobrenje ministra pravde. Iz Beograda je prispel te dni načelni odlok, da ne more biti pomislekov proti pripustu ženskih oseb v sodno prakso, ako imajo za to potrebno kvalifikacijo. S tem je rešeno vprašanje namestitve gospodične Wintrove v sodni službi. Omenjena dama bo torej prva doktorica v Jugoslaviji, ki bo izvrševala sodno prakso.

Listnica upravnštva.

Ta številka se je zakasnila radi obilice dela v tiskarni.

